

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1863-11-01)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1863-11-01)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 231. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010205.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

1. November 1863.

Tak for det tilsendte Kongedigt. 2 Mon nu virkelig saadan en Konge skriver Digte ganske paa egen Haand, eller gaaer det ham med hans Værker ligesom med Trine Rars Examensstykke, at hun selv, som Frøken Trumfmeier ytrer, umuligt med egen Haand kan faae Arbeidet færdigt, og at det derfor er Skik og Brug, at man betaler en Dalerspenge for at en Anden kan fuldføre det Begyndte? Dog intet er umuligt under Solen og altsaa heller ikke, at et kronet Hoved kan have faaet af de naaderige Guder en lille Digteraare i sit Bryst. Vi ville tro det Bedste. Det er jo altid mærkeligt nok, at en Konge saa aabent udtaler sine Følelser og sit Haab.

...

Hvad siger De til indlagte Svar til Mantzius? 3 Slaa ind i hans spøgefulde Tone vil jeg ikke, skal jeg svare ham, maa det være alvorligt. Blot takke for hans Brev har jeg heller ikke Lyst til. Der var en tredie Udvei, nemlig at lade min Broder mundtlig takke ham, men da er jeg bange for, at han troer, at hans Brev er læst af ham, og dette synes jeg heller ikke om. 3 Slige Breve maa kun i det høieste læses af en fortrolig Geheimeraad, vise det til nogen Anden kunde aldrig falde mig ind. Gjør mig s. 232 nu den Tjeneste at læse det, rette det eller sige mig, om jeg maaskee gjør bedst i at opgive det Hele. Rart var det, om jeg engang i Dag kunde faae det tilbage. Ak, blot jeg nu ikke plager Dem med dette i Deres knapt afmaalte Tid. Det kan jo ogsaa godt vente til paa Onsdag med at faae det tilbage.

Tak for Deres venlige Besøg i Eftermiddag.